

συγγενῶν / ἐναντιούμενος. Καὶ εἰς βεβαίαν ἐνδειξιν τοῦ ἔδωσα τὸ / παρὸν πούλητι-
κὸν γράμμα κατέμπροσθεν τῶν ὑπο / κάτωθεν ὑπογεγραμμένων μαρτύρων, ἐν ἔτει
αψμη / Δικεμβρίου 6

Παπα-Γεώργης τοῦ Τζεκούρη μαρτυρῶ

Ἰωάννης τ' Ἀτωνάκη μαρτυρῶ

Σταμάτης τῆς τοῦ χατζῆ μαρτυρῶ

Γεώργιος μαρτυρῶ

Παχώμιος ἱερομόναχος γράφω καὶ μαρτυρῶ

21

26 Σεπτεμβρίου 1753

Διὰ τοῦ παρόντος φανερώνω ἐγὼ ἡ Μαρία / τοῦ Ξενικοῦ πὼς πουλῶ πρὸς τὸν
Μανωλάκη / τοῦ Κακογιάννη τὴν κατοῦνα μου ὅπου ἔχω εἰς τὸν Τρα / χὺ πλησίον
τῆς Ματζουράνενας καὶ τοῦ Μανιᾶ μὲ τὴν / περιοχὴν τῆς καθὼς εὐρίσκεται διὰ γρό-
σια 7 ἡγουν / ἐπτὰ, ἀκόμη καὶ ἓνα πιθάριον διὰ γρόσιον ἓνα στοῦ Μαρού / ση τὸ
στενὸν πλησίον Μπαρμπαρίγενας, τὰ ὅποια ἔ / δωσα πρὸς τὸν Μανωλάκη τοῦ
Κακογιάννη τελεία πούλη / σιν, προικίσει, χαρίσει, πουλήσει, ποιεῖ αὐτὰ ὡς βού-
λεται / μηδενὸς παρὰ τῶν συγγενῶν μου ἐμπόδιζομένου / ὡς καλῶς πουλημένα.
Εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτων δὴ / λῶσιν τοῦ ἔδωσα τὸ παρὸν κατέμπροσθεν τῶν ὑπογε /
γραμμένων μαρτύρων. ἄνωγ Σεπτεμβρίου χγ.

Παπα-Ἀντρέας μαρτυρῶ

Σταμάτης τοῦ Μανιᾶ μαρτυρῶ

Παχώμιος πνευματικὸς γράφω καὶ μαρτυρῶ

22

30 Ὀκτωβρίου 1753

Μὲ τὸ παρὸν φανερώνω ἐγὼ ὁ Μανώλης τοῦ Κο / τοῦ πὼς ἔχοντας ἓνα κομμάτι
χωράφι εἰς / τοὺς Ἀσπούς πλησίον τοῦ Γεωργάκη Ζαχαροῦς / καὶ ἄνωθεν τοῦ
παπα-Πουσουνάκη τὸ δίνω εἰς τελεία / πούληση πρὸς τὴν ἀξαδέλφη μου τὴν Καλὴ
τοῦ Τζο / ρδιᾶ διὰ τιμῆς ἀσιλάνια 15 λέγω δέκα πέντε / τὸ ὅποιο νὰ τὸ ἔχη ὡς
ἴδιο ἐδικό της προικίσει / χαρίσει ποιεῖ αὐτὸ ὡς βούλεται. Ὅθεν εἰς ἐνδειξιν / ἔγινε
τὸ παρὸν εἰς ἀσφάλεια. 1753 Ὀκτωβρίου 30.

Τὰ ὅποια ἄσπρα τὰ ἔλαβα ἐγὼ ὁ ἄνωθεν / Μανώλης χειροδότως ἐξ αὐτῆς

Παπα-Δημητράκης καὶ οἰκονόμος μαρτυρῶ

Παπα-Ἀντρέας μαρτυρῶ

Γεώργης τοῦ Σαμνιώτη μάρτυς

23

2 Αὐγούστου 1755

Διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν γράμματος καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀποδείξεως καὶ ὁμο-

λογίας δηλοποιῶ καὶ / φανερώνω ἐγὼ ἡ Καλινίκη μοναχὴ τοῦ μακαρίτη τοῦ Γιάννη τοῦ μοναχοῦ ἡ θυγάτηρ ὅτι ἔστοντας / καὶ νὰ ἀπομείνει ἀπὸ τὰ γονικά μου σπίτιον εἰς τὸ Πόργιον ὡς εὐρίσκεται, ἔτι σπίτιον εἰς τὸ Κάστρο / εἰς τὸν "Ἁγίον Βασίλειον πλησίον Μανώλης Ἀρφανοῦ, καὶ τὸν μύλο εἰς τὸν Ἀπάνου Μύλε ἐβδομάδες τέ / σερης καὶ χωράφιον εἰς τὸ Συρίβλι πλησίον τοῦ Γεωργάκη Νήνιου, καὶ καπουχᾶ ἓνα καὶ / πάπλωμα ἓνα ὀλομέταξο καὶ σεντούκι κυπαρισένιο ἓνα καὶ πολίτικο ἓνα καὶ τέτζερη ἓνα / καὶ τηγάνι ἓνα. Τὰ ὅποια πράγματα τὰ πουλάω πρὸς τὴν Καλὴ τοῦ Γιάννη τοῦ Κρητικοῦ ἀπὸ / τὴν σήμερον πρὸς γρόσια 321 ἡγουν τριακόσια εἴκοσι ἓνα, ἀπὸ τὰ ὅ / ποια ἄσπρα τῆς ἄφησα γρόσια ἐβδομῆντα ἓνα διὰ νὰ με ἔχη ἔννοιαν ζωῆς καὶ θανάτου μου / ὅτι χρειάζομαι. Τὰ δὲ ἐναπολειφθέντα ἔλαβα καὶ τὰ ἔδωσα εἰς τὰ χαράτζια καὶ τὶς κρίσες / ὅπου με ἐπῆγαν καὶ ἔδωσα καὶ ἐλεημοσύνες διὰ τοὺς ἀποθαμένους καὶ διὰ τὴν ψυχὴν μου καὶ ἔφαγα καὶ / ἐγὼ τόσους χρόνους. Καὶ διὰ τὸ βέβαιον τῆς ἀληθείας ἐγράψαμεν τὴν παροῦσαν ἡμῶν ὁμολογίαν καὶ / πρὸς αὐτὴν ἐπιδώσαμεν κατέμπροσθεν τῶν εὐρεθέντων ἀξίων ὑπογεγραμμένων μαρτύρων / αἴψνε Αὐγούστου β.

Ἐγὼ ἡ Καλινίκη μοναχὴ με θέλημά μου ἤβαλα / καὶ ἔγραψαν τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα καὶ βεβαιωμένα νὰ μὴν ἔχη τινὰ νὰ τὴν διασείσει εἰς αὐτὰ / οὔτε αἱ δικαί μου οὔτε ξένοι μόνον νὰ εἶναι ἴδια νοικαυρά εἰς αὐτὰ, ποιεῖ ὡς βούλεται.

Γεώργης τοῦ Σαμνιώτη μάρτυς

Γεώργης τοῦ Μανώλη μαρτυρῶ

Φάλταγης μαρτυρῶ

Γεώργιος παπα-Δημητρίου μαρτυρῶ

Ἰωάννης Καρτάλη μαρτυρῶ

Γεώργης τοῦ Μανώλη μαρτυρῶ

Γεώργης τοῦ Γληγόρη μάρτυρας

24

3 Δεκεμβρίου 1755

Μὲ τὸ παρὸν φανερώνωμεν ἡμεῖς οἱ πατέρες τοῦ Ἀγίου Δημητρίου / ἡγούμενος Νικηφόρος καὶ οἱ ἐπίλοιποι με τὸ νὰ ἔχωμεν / χωράφι μασίδια εἰς τοῦ Σκακίδη τὴ μάντρα πλησίον τοῦ Ἰωάννη / τοῦ Κιακλάρη καὶ πλησίον τοῦ Γαβρίλη καὶ τὰ δίνωμεν ἀπὸ τὴν σή / μερο πρὸς τὸν ἴδιον τὸν Ἰωάννη Κιακλάρη διὰ τιμῆς τὸν ἀριθμὸν / ἀσιλάνια 6 ἡγουν ἕξη, καὶ ἅς τὰ'χει ἀπὸ τὴν σήμερον ποιεῖ αὐτὰ / ὡς βούλεται καὶ ἔλάβαμεν καὶ ἐμεῖς τὰ ἄνωθεν καὶ διὰ τὸ ἀληθές / ἐγεγόνει τὸ παρὸν, 1755 Δεκεμβρίου 3.

Νικηφόρος καὶ ἡγούμενος ἔλαβα τὰ ἄνωθε

Γρηγόριος ἱερομόναχος μαρτυρῶ

Νεόφυτος ἱερομόναχος καὶ γραφεὺς

